

ΚΑΡΔΙΑ ΒΟΥΝΟ – FUSI

Σκηνοθεσία: Νταγκούρ Κάρι

Σενάριο: Νταγκούρ Κάρι

Ηθοποιοί: Γκούναρ Γιόνσον,
Ιλμουν Κριστιάννστοτιρ

Φωτογραφία: Ράσμους Βίντεμπεκ
Μοντάζ: Ολιβιέ Μπούγκε Κουτέ, Αντρι Στάιν

Μουσική: Slowblow

Χώρα: Ισλανδία (Έγχρωμη)

Διάρκεια: 93'

Πρώτη προβολή: Ώρα 6.00 μ.μ.

Δεύτερη προβολή: Ώρα 8.15 μ.μ.

Τρίτη προβολή: Ώρα 10.30 μ.μ.

Διακρίσεις:

- Cairo International Film Festival 2015 : Βραβείο Σκηνοθεσίας στον Dagur Kari
- CPH PIX 2015 : Βραβείο Κοινού στον Dagur Kari
- FEMF Festival of the European and Mediterreanean Film 2015: Βραβείο Καλύτερης ταινίας στον Dagur Kari
- Marrakech International Film Festival 2015: Βραβείο AI Ανδρικού Ρόλου στον Gunnar Jonsson.
- Nordic Council 2015: Βραβείο στους Dagur Kari, Baltasar Kormakur, Agnes Johansen.
- Tribeca Film Festival 2015: 3 Βραβεία, Στην Ταινία, στον Πρωταγωνιστή και στο Σενάριο.
- Valladolid International Film Festival 2015: Καλύτερος Ηθοποιός ο Gunnar Jonsson.

Ο Φούζι είναι ένας χοντρός, εσωστρεφής 43άρης που ζει με τη μητέρα του σε μια μοναχική, απόλυτα μονότονη ρουτίνα. Μέχρι που θα γνωρίσει τη δυναμική, ομιλητικότερη Σιόρν.

Με χιούμορ, αβίαστη χάρη και διακριτικούς συμβολισμούς (η «αθώα» παρουσία του πολέμου από τα παιχνίδια-κατασκευές μέχρι το paintball), ο Νταγκούρ Κάρι μας κάνει συνοδοιπόρους σε ένα ταξίδι καθυστερημένης ενηλικίωσης, δίνοντας έμφαση όχι στις δραματικές κορυφώσεις και τις έντεχνες ανατροπές του, αλλά στις ασήμαντες, τρυφερές, άτσαλες, ευφύεις ή αμήχανες λεπτομέρειες του που κάνουν τη διαφορά.

Ο καλόκαρδος γίγαντας Φούσι έχει πατήσει πια για τα καλά τα σαράντα και δεν έχει το κουράγιο να ενηλικιωθεί, καθώς ζει ακόμη στο πατρικό του μαζί με τη μητέρα του.

Κινείται σχεδόν σαν υπνωτισμένος μέσα στην καθημερινότητα, στην οποία η ρουτίνα κυριαρχεί. Όταν μια γυναίκα γεμάτη ζωντάνια, ένα τραγούδι της Ντόλι Πάρτον και ένα οκτάχρονο κοριτσάκι εμφανιστούν αναπάντεχα στη ζωή του, θα αναγκαστεί να ρισκάρει και να ζήσει όσα του προσφέρει η ζωή.

Η επιστροφή του Ισλανδού Νταγκούρ Κάρι στην

πατρίδα του, μετά από ένα σύντομο πέρασμα στις ΗΠΑ, είναι και μια επιστροφή στους χαρακτήρες που δούλεψε στις πρώτες ταινίες του. Μοναχικοί, αταίριαστοι με το εξωτερικό τους περιβάλλον ήρωες που έχουν τις καλύτερες προθέσεις, αλλά είτε η εμφάνιση είτε ο χαρακτήρας τους εμποδίζει την κοινωνική προσαρμογή. Η ιστορία του Φούσι, ενταγμένη σε αυτές της μοναχικότητας που συχνά σχολιάζει το βορειοευρωπαϊκό σινεμά, άρα αναμφίβολα όχι πρωτότυπη, είναι δοσμένη με ένα ιδιότυπο, μαύρο χιούμορ αλλά και ατέλειωτη συμπάθεια προς το μονίμως σκυθρωπό πρόσωπό του, ενώ λειτουργεί πολύ εύστοχα και ως κριτική των υπολοίπων που δυσκολεύονται να ξεφύγουν από τα στερεότυπα σχετικά με την εμφάνισή του. Αυτό είναι που τοποθετεί τον ήρωα στην απέναντι πλευρά, σαν να δίνει μια καθημερινή μάχη εναντίων όλων, υπομένοντας και κρατώντας μέσα στο τεράστιο σώμα του τα λάθη και τις φοβίες τους, σαν ένας ήρωας **γλυκόπικρου παραμυθιού**.

ΤΑΣΟΣ ΜΕΛΕΜΕΝΙΔΗΣ

Η τέταρτη μεγάλου μήκους ταινία του Ισλανδού σκηνοθέτη Νταγκούρ Κάρι («Νόι Αλβινόι», «Dark Horse»), ενός δημιουργού με ιδιαίτερη αδυναμία στους περιθωριακούς χαρακτήρες, δεν διεκδικεί δάφνες πρωτοτυπίας: Το σινεμά βρίθκει από ποικίλου ύφους ιστορίες ενηλικίωσης ενηλίκων που αρνούνται πεισματικά να μεγαλώσουν, ακόμα κι έτσι, όμως, η «Καρδιά Βουνό» καταφέρνει να ηχεί στο μεγαλύτερο μέρος της **αυθεντική**, κυρίως επειδή έχει την... καρδιά της στη θέση της.

Ο ήρώας της είναι μια κλασική περίπτωση άνδρα που μοιάζει να μην πέρασε ποτέ πραγματικά το κατώφλι της ενηλικίωσης και των ευθυνών που αυτή συνεπάγεται. Εχοντας κλείσει τα σαράντα, ο παχύσαρκος και αντικοινωνικός Φούσι παραμένει εξαρτημένος από τη μητέρα του, χτίζει μοντέλα μαχών του Β' Παγκοσμίου Πολέμου στο σαλόνι τους και αντιμετωπίζει στωικά την ανιαρή δουλειά του μεταφέροντας αποσκευές στο αεροδρόμιο, όπου πέφτει διαρκώς θύμα εξευτελισμού από τους συναδέλφους του, ενώ οι μοναδικές του έξοδοι είναι τα μοναχικά του δείπνα σε ένα ταϊλανδέζικο εστιατόριο όπου παραγγέλλει πάντα το ίδιο πιάτο και οι βόλτες με το αμάξι, συντροφιά με τον αγαπημένο του ραδιοφωνικό σταθμό.

Η γνωριμία του με τη Σιόφν, μια φαινομενικά έξω καρδιά γυναίκα που συναντά στα μαθήματα χορού που δέχεται απρόθυμα ως δώρο γενεθλίων από τη μητέρα του και τον εραστή της, αποτελεί το σεναριακό εύρημα για τη βίαιη έξοδο του Φούσι από την αναπόδραστη ρουτίνα του και την πορεία του προς μια καθυστερημένη ενηλικίωση, καθώς εκείνη αποδεικνύεται συναισθηματικά ασταθής, κυκλοθυμική, καταθλιπτική και εν τέλει μάλλον **περισσότερο απροσάρμοστη από εκείνον**.

Η μετ' εμποδίων σχέση τους αποπνέει μια αφοπλιστική τρυφερότητα και αυθεντική συγκίνηση, καθώς

ο Φούσι βρίσκει σε αυτήν την αφορμή να φροντίσει για πρώτη φορά με τη σειρά του κάποιον άλλο, ο οποίος το έχει ανάγκη ενδεχομένως περισσότερο από εκείνον, έστω κι αν δεν καταφέρνει ποτέ να απογειωθεί σε μια πραγματικά εκκεντρική ιστορία αγάπης (όπως για παράδειγμα έκανε ανεπανάληπτα το «Χτυπημένος από Ερωτα» του Πολ Τόμας Αντερσον, που αναπόφευκτα έρχεται φευγαλέα στο μυαλό).

Με διακριτικό, υπόγειο χιούμορ, μιμηταλιστική αισθητική, έμφυτη συμπάθεια για τους ιδιότροπους ήρωές του και την τόλμη να θίγει τις ανθρώπινες προκαταλήψεις (η αντιμετώπιση της κατάθλιψης της Σιόφν από το αφεντικό της, η αθώα σχέση του Φούσι με τη βαρυστημένη οκτάχρονη κόρη του γείτονά του που προκαλεί ένα σχεδόν αβάσταχτο σασπένς για το πώς μπορεί να εκληφθεί από τον περίγυρό του), το φιλμ αποτελεί χαρακτηριστικό δείγμα ενός σύγχρονου ισλανδικού σινεμά που αρέσκεται σε φευγάτες, ιδιοσυγκρασιακές κομεντί που ενίοτε φλερτάρουν με έναν άγριο ρεαλισμό.

Κι αν κάποιες φορές ο Κάρι ολισθαίνει σε μία κάποια σχηματοποίηση και προβλέψιμη εξέλιξη της λεγόμενης γλυκόπικρης συνομοταξίας, την ίδια στιγμή δεν χάνει ποτέ την επαφή του με την πραγματικότητα, χτίζοντας το πειστικό πορτρέτο ενός εσωστρεφούς καλοκάγαθου γίγαντα που δειλά δειλά αρχίζει να γνωρίζει πραγματικά τον κόσμο γύρω του. Όλα αυτά, βέβαια, δεν θα ήταν τα ίδια χωρίς την **εκπληκτική ερμηνεία του Γκούναρ Γιόνσον**, στο χαμηλωμένο βλέμμα και τα διστακτικά χαμόγελα του οποίου συνοψίζονται η στωικότητα και η ανομολόγητη δίψα μιας ολόκληρης ζωής.

ΘΑΝΑΣΗΣ ΠΑΤΣΑΒΟΣ

DAGUR KARI

Γεννήθηκε το 1973 στο Παρίσι, Γαλλία. Έχει διακριθεί με 31 Βραβεία και 19 Υποψηφιότητες.

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ

2015 Fúsi, 2009 Το καταφύγιο της καρδιάς, 2005 Dark Horse, 2003 Nói albinói, 2001 Villiljós (segment "Líkið í lestinni"), 2000 Lost Weekend (Short), 1999 Old Spice (Short).

